

اوريون Mumps

اوريون چیست؟

اوريون بيماری است که توسط ويروس اوريون ايجاد می‌شود. قبل از واکسيناسيون، اوريون یک بيماری شایع دوران کودکی بود. اکنون اين بيماری بیشتر در بزرگسالان جوان دیده می‌شود.

اوريون می‌تواند باعث آنسفاليت، التهاب مغز، شود که می‌تواند منجر به تشنج یا آسیب مغزی شود. از هر 20 نفر مبتلا به اوريون، 1 نفر به مننژيت اوريونی (نوعی عفونت غشای مغز) مبتلا می‌شود.

اوريون همچنين می‌تواند باعث ناشنوایی موقت شود. ناشنوایی دائمی در کمتر از 1 نفر از هر 20,000 نفر مبتلا به اوريون رخ می‌دهد.

بزرگسالان و نوجوانان مبتلا به اوريون ممکن است دچار تورم دردناک بيضه‌ها (حدود 1 در 4 مورد) یا تخمدان‌ها (حدود 1 در 20 مورد) شوند. هر دوی اين شرايط موقتی هستند و به ندرت منجر به آسیب دائمی یا عقیمی می‌شوند. عفونت اوريون در مراحل اوليه بارداری ممکن است میزان سقط جنين را افزایش دهد، اما نشان داده نشده است که باعث نقص مادرزادی شود.

آيا واکسن اوريون وجود دارد؟

در بریتیش کلمبيا 2 واکسن وجود دارد که در برابر اوريون محافظت ايجاد می‌کنند.

1. واکسن سرخک، اوريون و سرخچه (MMR)

2. واکسن سرخک، اوريون، سرخچه و آبله مرغان (MMRV)

اين واکسن‌ها در قالب بخشی از برنامه واکسيناسيون روتين کودکان و افرادی که نیاز به محافظت در برابر اوريون دارند، رایگان هستند. برای کسی اطلاعات بیشتر، لطفاً به

اين مطلب مراجعه کنید: [HealthLinkBC File #14a](#)

[واکسن سرخک، اوريون، سرخچه \(MMR\)](#)

و [HealthLinkBC File #14e](#) واکسن سرخک،

[اوريون، سرخچه و واریسلا \(آبله مرغان\) \(MMRV\)](#).

اوريون چگونه منتقل می‌شود؟

اوريون بسيار مسری است و به راحتی پخش می‌شود. اوريون از طريق تماس با بزاق یا ترشحات مخاطی دهان، بينی یا گلو، فرد مبتلا به اوريون منتقل می‌شود. ويروس اوريون از طريق قطرات معلق در هوا بعد از سرفه یا عطسه فرد مبتلا به اوريون منتشر می‌شود. اگر اين قطرات را تنفس کنید یا اشیا و سطوح آلوده به ويروس را لمس کنید، ممکن است به اوريون مبتلا شوید. به اشتراک گذاشتن غذا، نوشيدنی یا سيگار یا بوسيدن فردی که دارای باکتری اوريون است نیز می‌تواند شما را در معرض خطر قرار دهد.

علائم و نشانه‌ها چیست؟

علائم اوريون ممکن است شامل تب، درد عضلات، سردرد، خستگی، از دست دادن اشتها و تورم غدد بزاقی، به ویژه غدد پاروتید که در کنار گونه‌ها قرار دارند، باشد.

از هر 3 بیمار مبتلا به اوريون، 1 نفر به تورم غدد بزاقی مبتلا می‌شود. تا 30 درصد از افراد مبتلا به اوريون هیچ علامتی ندارند، اما همچنان می‌توانند ويروس اوريون را به ديگران منتقل کنند.

علائم معمولاً 12 تا 25 روز پس از مواجهه با ويروس اوريون ظاهر می‌شوند.

اگر در معرض اوريون سرخچه قرار گرفته‌اید، چه باید بکنید؟

اگر با فردی مبتلا به اوريون در تماس بوده‌اید و قبلاً به اين بيماری مبتلا نشده‌اید یا حتی یک دوز واکسن اوريون دریافت نکرده‌اید، باید واکسينه شوید. اگرچه دریافت واکسن پس از مواجهه ممکن است از بیمار شدن شما جلوگیری نکند، اما شما را در برابر مواجهه‌های بعدی با ويروس محافظت می‌کند. برای اطلاع از تعداد دوز واکسن اوريون دریافتی، سابقه واکسيناسيون خود را بررسی کنید. اگر در سال ۱۹۷۰ یا بعد از آن متولد شده‌اید، ۱ یا ۲ دوز واکسن اوريون برای محافظت توصیه می‌شود. برای اين‌که متوجه شوی آیا نیاز به واکسن دارید، با یک ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی تماس بگیرید. افرادی که قبل از سال ۱۹۷۰ متولد شده‌اند، احتمالاً در برابر اوريون مصون هستند و نیازی به واکسيناسيون ندارند.

اگر فکر کنم که مبتلا به اوریون شده‌ام باید چه کار کنم؟

اگر تورم غدد بزاقی دارید، به‌ویژه اگر با فرد مبتلا به اوریون در تماس بوده‌اید یا به منطقه‌ای که شیوع اوریون در آن وجود داشته سفر کرده‌اید، برای معاینه به پزشک یا ارائه‌دهنده خدمات درمانی مراجعه کنید. بهتر است از قبل تماس بگیرید تا آنکه بتوانید سریع‌تر و بدون قرار دادن دیگران در معرض خطر ابتلا، ویزیت شوید. اوریون می‌تواند به‌راحتی در مکان‌هایی مانند اتاق‌های انتظار و بخش‌های اورژانس منتقل شود. پزشک یا پرستار می‌تواند ترتیبی دهد که برای معاینه به اتاقی مجزا منتقل شوید و در زمانی که درمانگاه مراجعه کنید که اتاق انتظار خالی باشد. کارت یا سابقه واکسیناسیون خود را همراه داشته باشید. معاینه فیزیکی، آزمایش خون و سواب غدد بزاقی درون دهان شما یا نمونه ادرار جمع‌آوری می‌شود تا اوریون تشخیص داده شود.

چگونه می‌توانم از انتشار اوریون پیشگیری کنم؟

فرد مبتلا به اوریون می‌تواند ویروس را از 7 روز قبل از ظاهر شدن نخستین بثورات پوستی تا 9 روز یا بیشتر پس از ظاهر شدن آن‌ها به دیگران منتقل کند. اگر به اوریون مبتلا هستید، می‌توانید با انجام اقدامات زیر، از انتقال آن به دیگران جلوگیری کنید:

- حداقل 5 روز پس از شروع تورم غدد بزاقی، از رفتن به مدرسه، مهدکودک، محل کار و سایر مکان‌های گروهی خودداری کنید و در خانه بمانید.
- دستان خود را مرتب بشوید
- به‌جای دست‌ها، هنگام سرفه یا عطسه، دهان و بینی خود را با یک دستمال کاغذی یا آستین بپوشانید.
- از به‌اشتراک گذاشتن غذا، نوشیدنی یا سیگار با دیگران و همچنین بوسیدن آن‌ها خودداری کنید

درمان خانگی چیست؟

پس از ملاقات با ارائه‌دهنده خدمات بهداشتی و درمانی، نکات درمان خانگی زیر می‌تواند به شما کمک کند در هنگام استراحت و بهبودی آسایش بیشتری داشته باشید:

- مایعات فراوان، مانند آب، آبمیوه و سوپ بنوشید، به‌ویژه اگر تب دارید.
- زیاد استراحت کنید
- برای فک متورم یا دردناک از کیسه یخ یا پد گرم‌کننده استفاده کنید. برای محافظت از پوست، حتماً یک حوله نازک روی فک قرار دهید.
- از خوردن غذاها و مایعات ترش خودداری کنید زیرا غدد بزاقی متورم به طعم ترش بسیار حساس هستند.
- تکه‌های یخ یا خوراکی‌های یخی طعم‌دار و غذاهای نرمی بخورید که نیازی به جویدن ندارند

برای تسکین تب یا درد می‌توان از استامینوفن (مانند Tylenol®) یا ایبوپروفن (مانند Advil®) استفاده کرد. افراد زیر 18 سال به دلیل احتمال ابتلا به سندرم رای نباید از ASA (مثل Aspirin®) استفاده کنند.

*به کودکان زیر 6 ماه نباید بدون مشورت قبلی با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی و درمانی ایبوپروفن داده شود.
برای آگاهی بیشتر درباره سندرم رای، به این پرونده مراجعه کنید: [HealthLinkBC File #84 سندرم رای](#).

BC Centre for Disease Control
Provincial Health Services Authority